

Amts-Arbejdsanvisningskontorer, jfr. § 2, Stk. 9, i Lov Nr. 151 af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Ligesom ved den her foreslaaede Ordning foreslaar man endelig, at for Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende Udgifterne ved Ydelser af det kommunale Tilskud skal bæres i Fællesskab af de 2 Kommuner og fordeles paa dem efter Folketal. De foreslaaede Tilskudsregler vil saaledes medføre, at Udgifterne ved et udenfor København og Frederiksberg oprettet privat Herberg, der faar fuldt Tilskud, fordeles med $\frac{1}{4}$ paa Herberget, $\frac{1}{4}$ paa Staten og Halvdelen paa Amtsraadskredsen og dennes Købstæder, medens Udgifterne ved et udenfor København og Frederiksberg oprettet kommunalt Herberg bæres med $\frac{1}{3}$ af Kommunen, $\frac{2}{9}$ af Staten og $\frac{4}{9}$ af Amtsraadskredsen og dennes Købstæder.

Udgifterne ved et i København eller Frederiksberg oprettet privat Herberg vil efter de foreslaaede Regler blive baaret med $\frac{1}{4}$ af Herberget, $\frac{1}{4}$ af Staten og $\frac{1}{2}$ af de 2 Kommuner, medens Udgiften ved et kommunalt Herberg sammesteds vil blive baaret med $\frac{1}{3}$ af Staten og $\frac{2}{3}$ af de 2 Kommuner i Forening.

Til § 15.

Svarer til Udvalgets Forslags § 15, jfr. Bemærkningerne hertil.

Til § 16.

Svarer i Realiteten til Udvalgets Forslags § 16, jfr. Bemærkningerne hertil.

Sidste Punktum i den af Udvalget foreslaaede Affattelse har man dog ladet udgaa, da en saadan Bestemmelse er overflødig, jfr. Retsplejelovens § 721.

Til § 17.

Da den særlige Kriesituation, der har givet Anledning til nærværende Lovforslag, kræver en hurtig Gennemførelse af de foreslaaede Foranstaltninger, og da disse Foranstaltninger er let overskuelige, har man som Lovens Ikrafttrædelsesdato foreslaaet 1. Januar 1932.

I Paragrafens Stk. 3 har man dernæst optaget en Bestemmelse om Revision af Loven indenfor en Frist af 5 Aar. De foreslaaede Regler om Tilskud til Herberger er jo navnlig baseret paa det særlige Krisefænomen, at den store Skare af vandrede Personer, der benytter Herbergerne, for en saa væsentlig Del rekrutteres af arbejdsdygtige og arbejdsvillige Personer. Hvis der indtræder Tilstande med normal Arbejdsløshed, saaledes at Herbergerne i det væsentlige kun vil blive besøgt af Personer, der er uegnede til Arbejde eller har Hang til Vagabonderen, vil der formentlig være Anledning til at tage under Overvejelse at nedsætte eller inddrage de offentlige Tilskud til Herbergerne. Man har overvejet at fastsætte en Frist af 3 Aar for Lovens Revision; men da der formentlig vil hengaa nogen Tid, før Loven er fuldt gennemført, har man ment det rigtigst at fastsætte en 5-Aars-Frist for Lovrevisionen.